

Yirmi Altıncı Mektup, Üçüncü Mebhas, Yedinci Mesele'de anlatılmak istenen nedir?

"Türk milleti denilen şu vatan evlâdı altı kısımdır. Birinci kısmı, ehl-i salâhat ve takvâdır. İkinci kısmı, musibettede ve hastalar taifesidir. Üçüncü kısmı, ihtiyarlar sınıfıdır. Dördüncü kısmı, çocuklar taifesidir. Beşinci kısmı, fakirler ve zayıflar taifesidir. Altıncı kısmı gençlerdir."

"Acaba bütün evvelki beş taife Türk değiller mi? Hamiyet-i milliyeden hisseleri yok mu? Acaba altıncı taifeye sarhoşçasına bir keyif vermek yolunda o beş taifeyi incitmek, keyfini kaçırmak, tesellilerini kırmak hamiyet-i milliye midir, yoksa o millete düşmanlık mıdır? 'El-hükmü li'l-ekser.' sırrınca, eksere zarar dokunduran düşmandır, dost değildir."(1)

İrkçi düşüncenin toplumsal olarak hiçbir menfaat ve faydası da yoktur. Toplumu teşkil eden **kadınlar, çocuklar, ihtiyarlar, hastalar, fakirler** ve **gençlerden**, sadece akli başında olmayan gençler bu menfi fikirden cüzi ve uğursuz bir zevk alırlar. Onun dışındaki bütün tabakalar bu menfi fikirden bir kemal bir lezzet alamazlar. Öyle ise akıldan çok hissiyata hitap eden bu fikriyatı topluma aşılamanın hiçbir iyi niyeti olamaz diyerek, bu fikre hizmet edenlerin art niyetlerine işaret ediliyor bu bahiste.

Toplumun sekizden altısını teşkil eden ya ihtiyardır, ya hastadır, ya musibettedir, ya çocuktur, ya çok zayıftır, ya pek ciddî olarak âhireti düşünür takva sahibi kimselerdir ki, bunlar dünya hayatından çok, müteveccih oldukları kabir ve ahiret hayatına karşı bir nur, bir teselli, bir şefkat isterler ve gayretli mübarek ellere muhtaçtırlar. Bunların ışıklarını söndürmeye ve tesellilerini kırmaya hangi gayret müsaade eder?

İrkçilik gayreti bu sekiz tabakadan altısına zarar veriyor. Halbuki İslam nuru ve İslam kardeşliği toplumun sekiz tabakasına da rahmet ve nurdur. İrkçilik yerine İslam nuru verilmelidir.

(1) bk. [Mektubat, Yirmi Dokuzuncu Mektup, Altıncı Kısım.](#)